

אך טוב וחסד

פרשת וילך
בסדרה: הושע י"ד, ב-י. יזאל כ' - שובה ישראל, תקנו שומר

פרשת וילך

ר' תשרי תשפ"ו

גיליון 121

דברי תורה והתחזקות

מפי הר"ג אברהם כהן שליט"א
ראש מוסדות "אך טוב וחסד"

ר"ת	יציאה	חזרת
19:47	19:04	17:55
19:44	19:02	18:13
19:46	19:04	18:14
19:46	19:03	18:14

אתה

בקשות סרק?

מייחל מזה ימים רבים
משה ג' י ע
עד אליך
מבקש ממנו
בקש שיצאך מהבור!

כן גם אנחנו כעומדנו לפני ה' ביום ראש השנה. אם נעמוד לפני ה' ונבקש "הב, ה' יצאנו" ונאמר "תן לי, תעשה בשבילי" הרי אנחנו מפספסים את השורש, את המהות. אדם צריך בראש השנה לעמוד לפני ה' ולבקש ממנו בראש ובראשונה על צער השכינה שבגלות! הגמרא במסכת בבא בתרא דף ס' מספרת על דורות ראשונים שלא רצו לאכול בשר ולשתות יין בשל חורבן המקדש, לנו לקחו את בתי הכנסיות, את תלמודי התורה ואנחנו לא עושים כלום! לא מרגישים כחוסר הגדול שיש לנו! אומר הזוהר הקדוש עיקר הבכי שצריך לבכות הוא על צער השכינה שבגלות!

אל תפספס את הרכבת
רב פינקוס ממשיך את הדבר לאדם שעומד בתחנת הרכבת כיועדו שהרכבת ליעד אליו הוא צריך להגיע עתידה לצאת בשעה שבע מהרצף. הגיעה השעה שבע, הרכבת עוצרת, דלתות נפתחות, דלתות נסגרות, הרכבת נוסעת ורק האדם נשאר ברצף. צעד אחד שלא עשה לכיוון הדלתות הנפתחות גרם לו לפספס את הרכבת. עם ישראל נמשל ליונה "כנפי יונה נחפה בכסף", מה יונה אם לא מנפנת בכנפיה הרי היא יורדת למטה, כך אדם אם לא עושה צעדי קדימה במדרגות הקדושה הרי שהוא יורד למטה. אדם אינו יכול להישאר עומד בעבודת ה'.

הגמרא במסכת ברכות מספרת על המפגש הראשון של משה עם הקב"ה בו משה מכסה פניו. בהמשך שמושה רוצה לראות את ה' אומר לו הקב"ה "לא תוכל לראות פני", אומר הקב"ה למשה כשרצית, לא רצית. עכשיו כשאתה רוצה, אני לא רוצה.

על מה נבקש?

מעשה בכך של מלך שהוצא מהארמון בשל סירחון מעשיו לפני המלך. הלך לו בן המלך ביער עד שנפל לבור שלא יכל לצאת ממנו. נזכר בן המלך באביו המלך שאחת לשנה מסייר ביער ועתיד הוא להגיע לאזור הבור. התחיל מונה את הימים עד לתאריך בו יגיע שהמלך עתיד להגיע והנה הגיע היום המיוחל. החל הבן קורא בקול "אבא, אבא!" המלך בסידור ביער שמע את קול בנו והגיע עד לפתח הבור "כן בני, הנני כאן" קרא המלך לבנו. השיב הבן "אבא אם תוכל לילך חזרה לארמון וליתן אוכל לפני התרנגולים?". ענה המלך "ודאי". בהתרחקו מהבור נשמעו שנית קולות הבן "אבא, אבא". שב המלך לפתח הבור וענה לבנו בקשב רב "כן בני, הנני כאן". ביקש הבן: "אבא אם תוכל לילך ולשים אוכל גם לפני הדגים?". נתבונן בכך זה ובהתנהלותו וניתן לו אות טיפשות לשם בזיון! הרי המלך שהוא אביך בא עד אליך, לו אתה

הרה"ג אברהם כהן שליט"א

כתר הצניעות
הרה"ג אהרן זכאי שליט"א

יוסף דעת
הרה"ג עובדיה יוסף טולידאנו שליט"א

דיני ממונות
הרה"ג יובל אברהמי שליט"א

מדור רגלי
השולחן
עמוד 2

בין אדם לחברו,
הלכה וזמית
עמוד 3

סיפור לשבת
עמוד 6

שיעורים באשכולות:

- ימים א' - ה' מ-17:15 עד 18:00
ר' איתן החיבל שליט"א.
- ימים א' - ה' מ-18:00 עד 19:55
הרה"ג אברהם כהן שליט"א.
- 18:45 - תפילת מנחה.
- 19:55 - תפילת ערבית
- ימים ב' ו-ד' מ-20:00 עד 21:00
ר' נתנאל כהן שליט"א.
- שיעור לנשים כל יום ראשון משעה 21:15
- עם הרבנית איילה כהן תליט"א

בכית המדרש אך טוב וחסד
שד' דרום אפריקה 69 אשקלון

אברהם

אברהם

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יעקב וקנין בן חסיבה

ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ראובן בודהנה בן שרה

ת.נ.צ.ב.ה

העלון בחסות מוסד א.ש מכונאות כללית - בהנהלת אביב שמואל

העלון טעון גניזה | אין לקרוא בעלון בזמן התפילה

הגלי השולחן

יורה דעה

אורח חיים

פירוש התפילה עד ישתבח

הלכות פסוקי דזמרה [סימן נא]

אם לא כיוון בפסוק "פותח את ידך" - האם צריך לחזור ולאמרו?

בפס' פותח את ידיך צריך לכוון את פירוש המילים, ואם לא כיוון צריך לחזור ולאמרו.

אפילו שהתחיל את המזמור "הללי נפשי" יאמר את פס' "פותח את ידיך" בין מזמור למזמור [ילקו"ר עמ' רטו].

וטעם המנהג לפרוס ידיו בפסוק "פותח את ידיך" הוא כיון שכל פעולה דמיונים מחזקת את הדבר למעלה כמעשה הנביאים, וכן הוא סימן לקבלת השפע.

מי הנושא בפס' "צללו כעופרת במים אדירים"?

ע"פ הטעמים המילה אדירים מתיחסת למצרים, אמנם במכילתא כתוב שהמים אדירים, ולכן האומר במים אדירים בלי הפסק אינו משתבח [יב"א ט, כב].

שחיטה

צליית כבד [סימן עג]

מה הדין אם בישל כבד?

כבד אוסרת ואינה נאסרת, לכן אם בישל כבד כל התבשיל והקדרה אסורים אבל הכבד מותר באכילה [שו"ע עג, א].

האם מותר להשהות כבד במקרר יותר מ- ג' ימים?

מותר להשהות כבד במקרר יותר מ- ג' ימים על מנת לצלותו, ואם מניחם תוך ג' ימים בתא ההקפאה של המקרר מותר לבשלם לאחר הצליה לכתחילה [יחז"ד ו, מו].

ואם הכבד שהה ג' ימים חי במקרר מותר לצלותו ולכתחילה אין לבשלו לאחר הצליה [קילקו"ר ב' עמ' תקיד].

ומה שכתוב על השקית שאין לבשלו אחר צליה אם ידוע שהיה הכבד במקפא ולא במקרר ג' ימים יש להתיר אף לכתחילה לבשלו אחר צליה [עיין שו"ת אבי בעזרי עמ' קסז].

קודם צליית הכבד יש להוריד אותו מדם שהיה עליו, וודאי שלא יתן תבלינים על הכבד קודם ההדחה שאז הדם נבלע בתבלינים.

אבן העזר

חושן משפט

הלכות יחוד [סימן כב]

להשכיר דירה לזוג לא נשוי

בחור ובחורה רווקים שרוצים לשכור דירה אע"פ שבכל רגע עוברים על איסור יחוד מותר להשכיר להם כיוון שיש אפשרות לשכור דירה במקום אחר הוי מסייע דרבנן ולדעת הש"ך במזמור אין איסור ויש עוד לצרף שכיוון שאין החפץ מיוחד לעברה אין בזה איסור מסייע וכמו שהתיר האגרות משה (יו"ד א, עב) להשכיר אולם שמחות לעוברי עבירה.

יחוד אלמנה עם כלב

אלמנה או גרושה שחיה לבדה לא תגדל כלב זכר מפני החשד (ב"מ עא, שו"ע כב, יח).

האם מותר לדיין לשמוע את פרטי התביעה

מאחד מבעלי הדין שלא בנוכחות חברו?

אסור לדיין לשמוע דברי בעל דין אחד בלי חברו שנאמר "שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק" וכן אסור לבעל הדין לספר לדיין את טענותיו שלא בנוכחות חברו (שו"ע יז, ה). אם נשאל הדיין שלא מפי בעל הדין עצמו אלא על ידי צד שלישי מותר להשיב לשאלתו (עטרת פז ג, א). דיין היודע שהוא לא ידון בדין זה שנשאל עליו רשאי לומר לאחר מן הצדדים הוראות כלליות כגון הדין נמצא דין זה בשו"ע או כיצד דנים בדרך כלל בדין כזה (עיין משפטי התורה ג, יב). הרמב"ם בפרוש המשנה באבות "אל תעש עצמך כעורכי הדיינים" כתב שאסור ללמד את הנידון מה לטעון ואפילו אם אינו דיין בדבר ולפי דבריו יש איסור להיות טוען רבני [חזק מאיסור להעמיד מתורגמן וחזק מאיסור לעשות מורשה לנתבע (שו"ע קכד), אמנם עיין בשו"ת יחל ישראל סימן קב' שנתן סמך למקלים]. אסור לדיין לשמוע את הטענות מפי מתורגמן ואם יודע שפת הנידונים אך אינו בקי בה כל כך רשאי להעמיד מתורגמן, אם אין ב"ד שמדבר בשפתם של הנידונים רשאים לדון ע"פ מתורגמן כיון שהנידונים קבלו עליהם מראש (שו"ע יז, ו/ סמ"ע).

העלון מוקדש

להשבת

כל החטופים במהרה

העלון מוקדש

לרפואת כל הפצועים.

שולחן שבת

בין אדם לחברו

הלכות לשון הרע

ספק לשון הרע

כל ספק לשון הרע לחומרא, בין ספק במחלוקת הפוסקים, בין ספק בדיעת ההלכה, בין ספק במציאות.

העברת ביקורת

העברת ביקורת שלילית נחשבת כלשון הרע ומותר לאומרה רק לתועלת, לדוג':

אדם שאומר שכל ספרי הרב פלוני הם ספרים שאין בהם תועלת, הרי זה לשון הרע.

מה שנוהגים היום לפרסם סקרים על שביעות רצון אינו נחשב כלשון הרע אם כוונתו לתועלת.

הלכה יומית

שבת קודש ה' תשרי

הלכות יום הכיפורים

מעוברות ומניקות חייבות להתענות, אמנם יש לידע אותן בכמה כללים:

א. אם אין בכוחה להתפלל ולהתענות, עדיף להתענות מאשר להתפלל.

ב. על המעוברת לנוח במקום ממוזג.

ג. במקרה של חולשה מיוחדת, כאב ראש או עיניים, הקאות, בטן קשה, דימומים או צירים תכופים - עליה להפסיק את הצום ולשתות לשיעור.

נפלאות הבריאה

גם האימפריה הארגנטינאית לא הייתה חפה מסדקים. כשמושבות רבות התפשטו, הן החלו להתרחק גנטית זו מזו, ובדרום אמריקה פרצו ביניהן מלחמות עקובות מדם. דווקא הגדול וההתפתחות שלהן גרמו להקטנה שלהן, כשמוטציות שונות של אותה נמלה בעצמה, החלו להילחם זה בזו, וכך מנעו את התפשטותן באופן נרחב. אבל כאן נכנס הגורם האנושי - המהפכה הגלובלית.

בזכות ספינות הסוחר של האדם, מספר מצומצם של נמלים הגיע במקרה לאירופה, קליפורניה, יפן ואוסטרליה. האירופה היא שבדיק בגלל ההגירה המצומצמת - הנמלים שהשתלטו על חבלי ארץ שלמים היו קרובות גנטית זו לזו. הן גם היו מוטציה מעניינת של הנמלים הללו - הן הורגות 90 אחוז מהמלכות בסוף כל תקופה, וכך גורמות לכך שלא יתפתחו מוטציות נוספות, והן לא נלחמו אחת בשנייה, אלא להפך - שיתפו פעולה והקימו את אחת מצורות החיים המרשימות על פני כדור הארץ: מושבת-על.

ללא מתחרים, ללא טורפים וללא אויבים טבעיים, מושבות-העל התפשטו במהירות שיא. קליפורניה, דרום אירופה, אוסטרליה ויפן נפלו בידן. עם מיליארדי פרטים בכל מושבה, הן הדיחו את כל שאר מיני הנמלים ממקומן - לדוגמא: את הנמלה הקמפונית המקומית, שעל אף היותה גדולה וחזקה פי כמה וכמה, בממוצע כללה בכל מושבה כמה אלפי פרטים בלבד, ולא עמדה בפני המספרים העצומים.

אך לא רק נמלים נפגעו: הנמלים הארגנטינאיות גדלו "בקך" של כנימות - חרקים קטנים שמרצצים מוחל מצמחים ומפיקים צוף מתוק. הנמלים שומרות עליהן כמו על עדר, מגינות עליהם ומפיצות אותם. התוצאה: שגשוג של מזיקים, תמותה של צמחים ואובדן תוצרת חקלאית יקרה.

3 מילימטרים, בלי עוקץ: מיהו החרק הזעיר שכבש את העולם?

בגוף באורך 3 מילימטרים בלבד, בלי עוקץ, בלי שריון מרשים וכלי מראה מאיים, היא חוללה שואה אקולוגית שקטה אך עיקשת, הרסה מערכות טבעיות, חקלאות ואף חדרה למטבחים ולפחי האשפה שלנו. זהו סיפור של הלוחמת הלא-סבירה, ששלטונה חוצה אוקיינוסים ויבשות. נמלה הארגנטינאית - או בשמה הלטיני המוכר פחות - *Linepithema humile* - היא אחת ממעצמות-העל הגדולות ביותר שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו. בגוף באורך 3 מילימטרים בלבד, בלי עוקץ, בלי שריון מרשים וכלי מראה מאיים, היא חוללה שואה אקולוגית שקטה אך עיקשת, הרסה מערכות טבעיות, חקלאות ואף חדרה למטבחים ולפחי האשפה שלנו. זהו סיפור של הלוחמת הלא-סבירה, ששלטונה חוצה אוקיינוסים ויבשות.

תחילתה של אימפריה

הכול התחיל בשדות הפוריים שסביב נהר הפרנה שבדרום אמריקה. שם, בין עשרות מיני נמלים לוחמים - נמלי אש, נמלי צבא ונמלים קניבליים - חיה לה הנמלה הארגנטינאית באין מפריע. היא לא נראתה מאיימת, לא הייתה חזקה במיוחד, ולמעשה - נראה היה שאין לה סיכוי מול יריבותיה. אבל הנשק הסודי שלה היה לא כוח, אלא מספרים.

בעוד רוב מיני הנמלים חיים תחת מלכה אחת, הרי שבקולוניות של *L. humile*, כל 120 פועלות מקבלות שירות ממלכה נפרדת, שמטילה עד 60 ביצים ביום. כך נולדות מושבות ענק של מיליארדי פרטים, המתפשטות כאש בשדה קוצים.

א דומה לאימפריות אנושיות,

העלון מוקדש לע"נ
הנרצחים ה' יקום דמם
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש
להצלחת חיילי צה"ל
ובוחות הביטחון

שולחן שובר

דיני ממונות

הרה"ג יובל אברהמי שליט"א

חוזים עתידיים בהלכה

שאלה: רצינו לדעת לגבי חוזים עתידיים, האם הם תקפים על ההלכה, וכיצד ניתן לעגן חוזה כזה כדי שיהיה לו תוקף הלכתי?
תשובה: נפתח בסוגיית "דבר שלא בא לעולם", כידוע הלכה פסוקה היא בשו"ע ח"מ (בסי' רט, ד) שאין אדם יכול להקנות דבר שלא בא לעולם, כגון האומר פירות שיוציא דקל זה מכור לך, מה שתלד פרחי מכור לך או מה שתלד שפחתי – אין הולד גם לאחר בואו לעולם קנוי לקונה, מכיון שאין המכירה חלה על דבר עתידי שאינו קיים בעולם כעת.

אבל אם נתפס את המכירה בדבר הקיים, כגון המוכר פרה לעובדה או שפחה לולדה וכן המוכר דקל לפירותיו, הרי המכירה קיימת, מכיון שהפרה או הדקל קיימים כעת, ומכוחם ניתן למכור את הדבר העתידי.

ובגמ' ב"מ (סו:) מבואר שאם הקונה יבוא ויתפוס את החפץ לאחר שבא לעולם, לא ניתן להוציא מידו. וכ"פ מרן בשו"ע (שם). והסמ"ע כתב שכך הוא מעיקר הדין. ובש"ך ביאר שהוא מדין מחילה כיון שסבור שהמכירה מכירה.

וכל זה בלשון "מכר" או "מתנה", אבל כאשר אדם מתחייב, יכול אדם להתחייב גם על דבר שלא בא לעולם. וכך נפסק בשו"ע (בסי' ס, סעיף ו) שהמחייב עצמו בדבר שלא בא לעולם או שאינו מצוי אצלו – חייב, והיינו בלשון חיוב, כגון שאומר: היו עלי עדים שאני מתחייב לפלוני בכך וכך – חייב, והוא שקנו מידו. [ובקצו"ח (סק"ח) מחלק שתלוי בלשון, אם אמר היו עדים שאני חייב, חייב מדין אודיתא (הודאה שמודה שחייב באותו דבר), ואינו צריך קניין. אבל אם אומר לשון עתיד 'שאני מתחייב' צריך קניין].

כמו יש מקום לומר שכל החוזים הנעשים כיום מקבלים תוקף הילכתי מדין "סיטומתא" כמבואר בשו"ע (בסי' רא) שכל דבר שהסכימו עליו התגרים שהוא מעשה קניין אפי' שאינו קניין הילכתי, הרי הוא מקבל תוקף הילכתי. ועיין בפת"ש (שם) אם תוקף קניין זה מהתורה או מדרכנו, ואם מועיל גם במקום של אסמכתא. ע"ש.

העולה מהאמור: הרוצה לקיים חוזה עתידי הלכתי, הנכון שיתחייב בקניין בעדים עם קניין, ובה ההתחייבות תקיפה לכל הדעות. ללא ההתחייבות, יש מקום לדון האם החוזה תקף, ויש לצדד שיש לו תוקף מדין מנהג התגרים.

יוסף דעת

הרה"ג עובדיה יוסף טולידאנו שליט"א

י. בשימוש חכמים

@שעל ידי שימוש חכמים, ילמד הרבה מדבריהם וממעשיהם היאך לזכות לכתרה של תורה.

דברי תורה צריך לקבלם מרוב

בגמרא (ברכות מז: סוטה כב.), אתמר, קרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים, רבי אלעזר אמר הרי זה עם הארץ. רשב"ג אומר הרי זה בור. ר' ינאי אמר הרי זה כותי, וכו'.

עוד אמרו בגמרא (סוטה כב.), היכי דמי רשע ערום? עולא בר רב אמר, זה שקרא ושנה, ולא שימש תלמידי חכמים. ---

ופירש רש"י (סוטה שם), דכל שלא שימש תלמידי חכמים ללמוד סברת הגמרא בטעמי המשנה, רשע הוא, שהשומע את קולו סבור הוא שבקי בטעמיהם ונהגין בו כבוד ככתלמידי חכמים. אך באמת אין תורתו על בוריה, ואין ללמוד ממנו. שע"י הטעמים יש חילוק באיסור היתר ובדיני ממונות לזכות ולחייב, לטמא ולטהר.

והר"ן בדרשותיו (דרוש ח"ד"ה חזקת היא) כתב, כי כל הנמשכים אחר משה, מושפעים באמצעותו ובאמצעות הבאים אחריו, עד שכשהשתוקף הרב עם התלמיד, יתחזק שפע התלמיד מצד שפע הנשפע לרב. --- ומפני זה הזהירו חז"ל (אבות א, ו) ללמוד עם מי שגדול ממנו, ואמרו (כתובות קיא.) אינו דומה הלמוד מעצמו ללמוד מרוב.

ומפני זה אמר רבי (עירובין יג:) האי דעדיפנא מחבראי משום דחזיתיה לר' מאיר מאחוריה, ואלו חזיתיה באפיה כל שכן דעדיפנא טפי, שנאמר (ישעיה ל, כ) והיו עיניך ראות את מורדך. כי כפי השפע הנשפע לרב הנראה בפנים, כמו שאמר הכתוב (קהלת ח, א) חכמת אדם תאיר פניו, יהיה שופע על התלמיד יותר כאשר יקבלהו. ע"כ. ---

זאת אשר העיד על עצמו בהספד על אביו רבי יעקב (חזון עובדיה תענית): מידו היתה זאת לחנך אותי בתלמוד תורה "בני ציון" ואחר סיום לימודי בבית הספר הביאני אל ישיבת "פורת יוסף" ושימשתי שם את ראשי הישיבה. וכ"ה הלכתי מחיל אל חיל והגעתי עד הלום, חזרתי למרות העוני הגדול ששרר בביתנו. שמסיבה זו של העוני ששרר בירושלים, לא היו שולחים את בניהם לישיבות, כי רצו שבניהם יעזרו להם בפרנסת הבית, לפיכך היו בירושלים שתי ישיבות בלבד, ישיבת עץ חיים לבני אשכנז וישיבת פורת יוסף לספרדים. (מלבד ישיבת "תורת חיים" שהיתה כולל לאברכים אשכנזים). גם בישיבת פורת יוסף לא היו תלמידים הרבה אלא כשבעים תלמידים, וכל זה בגלל העוני הרב ששרר אז בירושלים. ואבי למרות דווקא פרנסתו והואיל והביאני המלך חזקוני, והושיבני בין ברכי תלמידי חכמים, ומהם ינקתי חלב ודבש, דברי תורה הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים. חכיתי להסתופף בצלו של המאור הגדול מורי ורבי עט"ר רבינו עזרא עטייה זצ"ל ראש הישיבה, והשפיע עלי הגאון מורי ורבי למסור שיעורי ערב לבעלי בתים ולקרבם לצור מחצבתם ע"י התורה, ולהשפיע עליהם לשלוח את בניהם לישיבה. ולאט לאט התחילו לזרום לישיבה כל חניכי התלמוד תורה, ואז נפתחו כמה ישיבות קדושות לתלמידים הצמאים לדבר ה'. ע"כ.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
אלעזר בן אסתר
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מיכאל בן שרה
ת.נ.צ.ב.ה

מדור נשים

שלום בית

הרה"ג אברהם כהן שליט"א

קשר רוחני בין בני זוג

כעס בין בני זוג

בני זוג יכולים להיות כל אחד בפני עצמו אנשים נפלאים אך בניהם לפעמים יש "קצר" – פירוש המושג קצר הוא שכאשר אלקטרונים שנוסעים כל אחד במסלולו ונפגשים במכשיר החשמלי הם יוצרים תועלת אך אם נפגע הבידוד ואחד מהחוטמים "מקצר את דרכו" דרך חוט אחר ישנה זרימה לא מבוקרת של אלקטרונים ונוצר חום רב היוצר נתק.

כך אפשר להסביר "קצר" בין בני זוג אחד מבני הזוג מנסה להשיג משהו ובמקום לשכנע את בן הזוג בצורה מבוקרת הוא מקצר את דרכו בכעס בכיטוי בוטה כלפי בן הזוג ודבר זה גורם לחימום ומערכת היחסים קורסת.

וכתב היעב"ץ [אבות ב, יב] שקלות הכעס ומהירותו, כפי הטובות שקיבל ממי שעליו הכעס ולכן תגדל קטטת הקרובים.

אלו דברים יכולים לגרום לכעס?

אדם עמוס במטלות יכול להגיע בקלות לידי כעס ולכן טוב להוריד מעט מההתייבויות ולהתמקד בעיקר.

בן זוג שציפה להתייחסות מיוחדת ולא קיבל אותה יכול להגיע למצב של כעס כגון חוסר התייחסות ראויה ליום הולדת או יום נישואין ואפילו מי שתכנן להקדיש ערב לביתו ואשתו היתה עסוקה בצרכי הבית. וכן מי ששומע את חבירו שמשבח את אשתו ומעלותיה והוא עורך השוואה בין אשת חבירו לאשתו דבר זה עלול לגרום לו לבוא לידי כעסים על אשתו בלי שום סיבה הגיונית.

דוג': אשה שהיתה לה התמודדות עם הילדים וברגע שהבעל נכנס הבית היא מתלוננת על הילדים והבעל "משתולל" כדי לעשות סדר וטוען כלפי אשתו "מה הבעיה מדוע את לא משתלטת על הילדים ועושה מכל זכוב פיל". ולכן על האשה להתאפק מעט שהבעל ירגע בכניסתו לבית ולאחר כמה זמן היא תספר על הקשיים וביחד ילכו לטפל בילדים.

כתר הצניעות

הרה"ג אהרון זכאי שליט"א

פרק י - צניעותה של הילדה המופלאה

צניעות ברגעים הקשים

ועוד מסופר על הילדה רויטל ע"ה, שכאשר באה לטיפול רפואי עקב מחלתה, צויה עליה הרופא להוריד את הגרביים. רויטל הנהנה בראשה לשלילה. ואז הרופא הניע בידו בכיטול "סתם מכביר". אין צורך בגרביים הן מיותרות.

אך רויטל נשארה החלטית, לא להוריד את הגרביים. הכל היו המומים, גם ברגעים של כאב, ברגעים בהם הדבר היה קשה עליה, גם ברגעים בהם גופה כמעט לא תיפקד, היא לא הסירה את הגרביים.

ראגה לכיסוי הגוף

ומספרת אחת מקרובותיה: הכטתי בה במסיבת הכת מצוה שלה שנערכה באולם "לב ירושלים" הכל היה מפואר וערוך כראוי, בשולחן הכבוד שכבה לה ילדה שזה עתה מלאו לה 12 שנים, עיניה לא ראו את הסוכב, הדיבור היה קשה עליה, ידה האחת היתה משותקת, ואילו את ידה השנייה היא ניצלה לשמור על שמלחה שתכסה את כרכיה... עינים שראו תנועה זו התמלאו בדמעות של הערכה, של הערצה, הערכה לילדה קטנה המקפידה על מצוות ללא פשרות, ללא חיפוש היתרים, בזמנים הקשים, בכל המצבים נשארה צנועה כבת מלך. אכן, מספרות בנות אחדות: לא הקפדנו על שרולים שיכסו את המפרקים, אך היתה אחת, רויטל ע"ה אשר ביקשה, תבעה, הסבירה במתקן לשון את יופיה של הצניעות. היא אף חילקה מתנות קטנות לבנות אשר הקפידו על לבוש צנוע.

נקודות אור של צניעות מקטנות

ועוד מסופר על רויטל ע"ה, שכאשר היתה בת חמש שנים, פנתה אליה האם שתלבש את הסרפן. הילדה הביטה בכגר שבידי אמה, עיניה סקרו את הבגר, לבסוף הניעה ראשה לשלילה, לא, אמא – אמרה. מדוע – הופתעה האם למראה ההחלטיות בה שללה את הבגר. זה לא מתאים זה לא יפה – הסבירה רויטל הקטנה – זה פתוח פה בצוואר. אם תביאי לי חולצה לשים תחת הבגר אלבש זאת. האמא עמדה מופתעת, הזאת ילדה בת חמש? כבר אז התגלו בה נקודות האור של צניעות, ילדה בת חמש אך כעלת נפש גבוהה... יהי זכרה ברוך

העלון מוקדש לרפואת רינה
בוהדנה בת אסתר תחי'

העלון מוקדש לרפואת רון
רחמים בן אסתר הי'

מעשה אבותינו סיפורים על גדולי ישראל

רבינו הרמ"א

"מדוע אינך לוקח צדקה מכולם?"

מעשה נפלא מרבינו הרמ"א, שכאשר כיהן כרב בקרקוב ועסק בצדקה, לא היה לוקח כספי צדקה מכל אחד, ואין משמים שלחו לומר לו שיקח מכל מי שמבקש לתת אל הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע הגיע פעם אגרת בקשה על איזה ענין צדקה. ביקש הרבי מאת בנו רבי ישראל שיתעסק בזה הענין. ניסו הגבאים לרמוז לרבי שאין ראוי לכבש"ק ואדם מכובד כבנו שיכתת רגליו על פתחי נדיבים...

השיב להם הרבי מטשורטקוב, הסכיתו ושמעו מה שאספרה לכם: זקנינו הרמ"א היה נוהג לכתת רגליו ולילך לאסוף כסף אצל גבירי העיר קראקא, עבור צרכי צדקה, אולם, לא היה נוהג לקחת ממון מסתם ההמון כי אם מאנשים שראה בהם מה שראה, ורק מהם הסכים לקחת כספים לצדקה.

בקרקוב היה באותם ימים שואב מים שכולם כינורו "יענקל שיכור'ניק", על שם מנהגו לקנות בכל ערב שבת עם הכסף שהרוויח במשך השבוע "מער" (שיכור ממי רבש) לכבוד שבת.

ופעם אחת ביום שישי, כאשר, כדרכו מימים ימימה, הלך גם הפעם לקנות "מער", ראתה אותו באמצע דרכו איזה אשה עניה, ונאנחה בקול: הנה זה הולך לקנות לו לשתות לכבוד שבת ואני אין לי פרוטה אף לנרות!... הגיעו הדברים אל אזניו, לקח את צרור כספו והניחו שם ואמר לה: הא לך, קחי ולכי לקנות צרכי שבת....

אחר הדברים האלה, בעוד היום גדול, הלך יענקל לביתו, עלה על יצועו והשיב נשמתו לקונו. ואחר שעה נטמן בביתו"ח. כמוצאי אותו שבת, ישב לו הרמ"א בביתו והגה בתורה, והנה פתאום נכנס אליו יענקל, ודבריו בפיו: הנני להזמין את רבינו לדין תורה לפני בית דין של מעלה.

בתחילה חשב הרמ"א שהוא עתה בעת שכרות וחומד לו לצון וגירשו מעל פניו, אולם אחר הרהור שני התפלא: הן הדלת סגורה ונעולה יפה ואין אם כן נכנס אל החדר?

יצא לבית המדרש, ואחר בידור קצר שמע שיענקל שואב המים נפטר ביום שישי ונטמן בפניא דמעלי שבתא...

הבין הרמ"א כי יש דברים בנו, והמתין לבואו שנית. ואמנם כשחזר הדבר ונשנה ויענקל'ל בא להזמינו שוב, שאלו הרמ"א: מה זה ועל מה זה? השיב לו יענקל'ל: בבית דין של מעלה של מעלה קובלים עליך רבי, שאתה בדרך לך ממי לקחת צדקה, והולך רק אל הגבירים, וממילא אינך מזכה את כל תושבי העיר במצות הצדקה, וסיפר לו הקורות אותו, וסיים: ובזכות הצדקה שעשיתי לפני מותי, שלחו דוקא אותי אל רבינו. ציוה עליו הרמ"א: אמור למעלה שמהיום והלאה מתחייב אני לזכות את כל תושבי העיר.

ואמנם כך הוה, והכל בא אל מקומו בשלום. סיים הרבי את סיפורו, בהפטירו אל הגבאים: "מה שהיה ראוי לזקנינו הרמ"א, ראוי גם לבני..."

חידודין אך טוב וחסד

שאלות על פרשת שבוע

1. משה קרא ליהושע "לעני כל ישראל". מה רמז בכך?
2. באיזה עוד מקום בתורה נאמר הביטוי "לעני כל ישראל"?
3. "הקהל את העם האנשים הנשים והטף". לאיזו מטרה נקהלו כל אחד מפרטים כאן? (רש"י)
4. "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת". ציין שני פירושים למילה שירה.
5. איזה אירוע ממורסם מספר בראשית מוזכר בפרשתנו?
6. בפרשתנו נאמר: "מי יעלה לנו השמימה". מי רצו לעלות לשמים ולא הצליחו?

1. משה קרא ליהושע "לעני כל ישראל". מה רמז בכך?
2. באיזה עוד מקום בתורה נאמר הביטוי "לעני כל ישראל"?
3. "הקהל את העם האנשים הנשים והטף". לאיזו מטרה נקהלו כל אחד מפרטים כאן? (רש"י)
4. "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת". ציין שני פירושים למילה שירה.
5. איזה אירוע ממורסם מספר בראשית מוזכר בפרשתנו?
6. בפרשתנו נאמר: "מי יעלה לנו השמימה". מי רצו לעלות לשמים ולא הצליחו?

והוא:

ספר הלכה יומית חשב"ו

דגם מהודר ודגם בייס

לפרטים שרון (השמש)

052-2626052

מידע ותרומות

פלאפון - 052-2626052 | אימייל: bohdanasharon@gmail.com | אפליקציה: "אך טוב וחסד"

יוטיוב: "אך טוב וחסד בנשיאות הרה"ג אברהם כהן | מס' עמותה: 580510030 | פרטי חשבון: מזרחי טפחות, מס' חשבון 574652 סניף 427 כתובת: שד' דרום אפריקה 69 אשקלון